

Ústav Romanistiky FF JU v Českých Budějovicích Školitelský posudek na bakalářskou práci

Název práce: **Dativní konstrukce ve španělštině: analýza na základě korpusu CREA**
Autorka práce: **Pavla Nejedlá**
Vedoucí práce: **Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.**

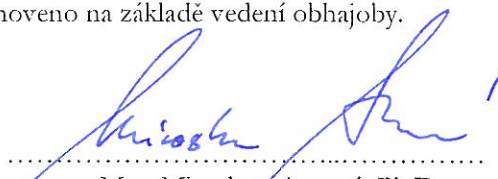
Předkládaná bakalářská práce Pavly Nejedlé je skvělou ukázkou skloubení teoretického uchopení zkoumaného jevu a zevrubné analýzy jazykového vzorku. Autorka si zvolila téma obtížné, zejména z hlediska teoretického vymezení pozorované konstrukce. Tou je dativní konstrukce blíže určená jako konstrukce *me es*. Argumentační linie práce je vybudována přehledně a logicky: autorka začíná vymezením funkce dativu, cílovou strukturu ukazuje na latinské posesivní konstrukci *mibi est liber*, jejíž syntax zůstala zachována právě v těchto *me es* konstrukcích. Je třeba ocenit, že autorka se musela vypořádat s různorodou koncepcí dativních konstrukcí u různých autorů; čerpáno je z četných a ne vždy zcela snadných zdrojů (Alarcho Llorach 1999, Bosque & Demonte 1999, Fernández & Anula 1995, García Hernández 1992, Gómez Torrego 2002, Sánchez Márquez 1972, Gutiérrez Ordoñez 1977, Melis & Flores 2007, Moreno 1990, Rojo 2011, Rotaexe Amusategi 1999). Autorce se podařilo sestavit skvělou syntézu, dokázala polemizovat s uváděnými klasifikacemi (viz výborná pasáž na str. 15) a vytvořit přehled rysů, pomocí kterých pak vymezila zkoumanou konstrukci, totiž na základě sémantických rysů adjektiv/adverbíí a na základě syntaktické struktury. Již toto je z teoretického hlediska obtížné a já musím konstatovat, že autorka se toho zhostila znamenitě. Má zde však jednu otázku: autorka se konzistentně vyjadřuje o zkoumaných konstrukcích jako o konstrukcích *me es* s tím, že dativní participant není chápán jako nepřímý předmět. Při zkoumání variant syntaktické struktury (od str. 37) používá označení OI (předmět nepřímý): je to čistě technické vyjádření, nebo autorka chápe tohoto participanta jako OI?

Co se týče vlastní analýzy, kromě korpusu CREA pracuje autorka také s BDS (*Base de datos sintácticos*) a opírá se o unikátní typologický projekt EUROTYP. S výsledky pracuje mistrně, snaží se ze získaného vzorku co nejvíce vytěžit – např. údajů získaných z BDS usuzuje na sporadické používání této konstrukce (4,65% z celkových konstrukcí se slovesem *ser*; viz str. 13), pozoruje tematické oblasti, komentuje diatopické rozdíly. Výborná pasáž prozrazující hloubavého ducha je na str. 34 a 35, kde autorka představuje další "postřehy" z analýzy. Ta je blíže zaměřená na sémantické typy a na jednotlivé syntaktické struktury – zde jako školitelka musím zdůraznit naprostou samostatnost ve zpracování a vyzdvihnout autorčinu invenci.

Kladnou stránkou práce je slohově vyzrálý jazyk, prostý gramatických či stylistických chyb, rovněž redakční úprava je příjemná. Přehlednosti výkladu slouží mimo jiné i stručné shrnutí na konce jednotlivých kapitol.

Závěrečné hodnocení: Předkládaná bakalářská práce představuje vnitřně velice kompaktní útvar, v němž autorka prokazuje schopnost metodického postupu a zpracování zkoumaného vzorku. Stanovené cíle své práce Pavla Nejedlá splnila. Závěry interpretované na základě analýzy vzorku jsou zformulované věcně a přesvědčivě – a to vyčerpávajícím způsobem- a z hlediska jejich další aplikace jsou využitelné pro další studium této oblasti. Celkově považuje předkládanou práci v kontextu bakalářských prací za nadstandardní. S uvážením výše uvedeného **doporučuji tuto práci k obhajobě** a hodnotím ji předběžně známkou **výborně** s tím, že výsledné hodnocení bude stanoveno na základě vedení obhajoby.

V Českých Budějovicích, 15. června 2015.

Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.